

SCHÖNBERG-CONCERT

Grote en indrukwekkende kunst

DE 75e VERJAARDAG van Arnold Schönberg (op 13 Sept. jl.) is tot nog toe door het Nederlandse concertleven met ijzige onverschilligheid genegeerd. Daarom hulde aan de Ned. Ver. voor Hedendaagse Muziek en de sectie Holland van de Int. Society, dat zij, met hun prachtig geslaagd Schönberg-concert gisteravond in de kleine zaal van het Concertgebouw te Amsterdam, waarvoor een verheugend grote belangstelling bestond, kloekmoedig de knuppel in het hoenderhok hebben geworpen!

Arnold Schönberg is de grote optimist onder de moderne musici. Rondom hem heen zijn de meeste componisten of met hangende pootjes teruggekeerd naar musicievormen van vroeger tijd, of vervallen in een individualisme à outrance, waarvoor geen enkele andere maatstaf meer kan gelden dan hun eigen ik. Schönberg en zijn medestanders (waarvan hij enigen der besten inmiddels al heeft overleefd) zijn in dit verwarde beeld rustpunten, daar zij vasthouden aan hun stelling, dat het mogelijk is, een nieuwe muziek op te bouwen met een eigen, algemeen-geldige grammatica.

Deze hardnekkigheid heeft de Schönbergianen veel vijanden gemaakt, vooral onder de zwakkere broeders. Men maakte hen uit voor warhoofdige neurasthenici of integendeel voor professorale droogpruimen. Welnu, de meesterlijke vertolkingen door het Amsterdams Strijkkwartet, de pianiste Else C. Kraus en de sopraan Elsa Barther (men hoorde o.a. het vierde strijkkwartet, een van 's meesters laatste werken) hebben wel duidelijk gemaakt, dat Schönberg wel iets méér is dan een stoutmoedig experimentator en een geniaal theoreticus — laat staan een zenuwpatiënt. Hij is een groot artist, een maker van diep indrukwekkende kunst. En ik ben

overtuigd — na dit concert meer dan ooit — dat ons publiek er óók zo over zal gaan denken, als het maar eerst eens wat meer van zijn werken (en die van Alban Berg, Anton Webern, Krenek en Hauer) te horen krijgt en gelegenheid heeft, aan deze stijl te wennen.

HANS LEERINK.